

ΕΤΟΣ 59οv

7 Αυγούστου 2011

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 32 (3036)

ΕΝΑΣ ΦΟΒΕΡΟΣ ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ

Ὁ πειρασμός τῆς ὁμαδοποίησης, τῆς συγκρότησης «κλειστής κάστας», τῆς δημιουργίας σχίσματος, ἀποτελεῖ δυστυχῶς, ὅπως βλέπουμε, ἀρχαιότατο χαρακτηριστικό τῆς ἐκκλησιαστικῆς πραγματικότητας. Τόν καταγγέλλει μὲ σφοδρότητα ὁ ἀπόστολος Παῦλος στό σημερινό ἀνάγνωσμα, ἀφοῦ πολλῆς ἔριδος εἶχαν γεννηθεῖ καί διογκωθεῖ ὡς ζιζάνια μέσα στό ἐκκλησιαστικό σῶμα τῆς Κορίνθου καί οἱ χριστιανοί αὐτοπροσδιορίζονταν ὄχι ὡς χριστιανοί, βαπτισμένοι δηλαδή στό ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδας καί φέροντες τό ὄνομα τοῦ ἴδιου τοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' ὡς ἀνήκοντες τάχα στή μικρή ομάδα τοῦ Παύλου, τοῦ Ἀπολλῶ, τοῦ Κηφᾶ. «Μεμέρισται ὁ Χριστός;», διερωτᾶται θλιβόμενος ὁ σοφός Ἀπόστολος. Ποίος τοῖμα νά ὑποστηρίζει καί μάλιστα νά κηρύττει στήν πράξη κάτι τέτοιο; Ποίος τοῖμα νά κατατεμαχίζει τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, νά διαιρεῖ τήν Ἐκκλησία, νά δυναμιτίζει τήν προοπτική πού ὁ ἴδιος ὁ Χριστός ἔθεσε κατά τήν ἀρχιερατική του προσευχή «ἵνα πάντες ἐν ὧσιν», νά μιμεῖται μέ τόσο πάθος τό ρόλο τοῦ Ἰούδα;

Ὁ Χριστός καί μόνο κέντρο τῆς ζωῆς τῶν χριστιανῶν

Ποίος ἔχυσε τό αἷμά του γιά τόν κόσμο; Ποίος σταυρώθηκε γιά τόν κόσμο; «Μή Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπέρ ὑμῶν»; Ὁ Ἀπόστολος χρησιμοποιεῖ ἐδῶ τό δικό του ὄνομα ἀπό διάκριση, χωρίς βέβαια νά εὐθύνεται ἐκεῖνος γιά τήν παρακματική αὐτή καί ἄκρως ἀντιεκκλησιαστική νοοτροπία, ἡ ὁποία πάμπολλα καί σημαντικά προβλήματα ἔχει δημιουργήσει καί δημιουργεῖ, καθῶς ἀποσιωπᾶ ἔνθεν τῶν τῶν ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καί προβάλλει ὀνόματα ἐκκλησιαστικῶν ἡγετῶν, πνευματικῶν πατέρων, «γεροντάδων». Τότε ἀξιωματικά, ὅσο παραδείσια καί ἀνφαντάζουν ὅλα, τά ἀποξηραίνει καί τά ἀποπνευματώνει παραδίδοντάς τα στή φθορά ἢ ἔξωση τοῦ Χριστοῦ. Ὅταν οἱ ἄνθρωποι ἐλκύονται γιά λόγους συναισθηματικούς, αἰσθητικούς, ψυχολογικούς καί κυρίως προσωποληπτικούς στήν Ἐκκλησία, τότε ἀπλά μатаιοπονοῦν. Ἡ ψυχή μας ποθεῖ νά βρίσκεται «eis τās

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Κορ. α΄ 10-17)

Ἐνότης ἐν Χριστῷ

Ἀδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ᾗ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἥτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῦ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ἐπὶ τῶν Χλόης, ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσὶ· λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει· Ἐγὼ μὲν εἶμι Παύλου, ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ, ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστοῦ. Μεμέρισται ὁ Χριστός; Μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν; Ἡ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον, ἵνα μὴ τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα. Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα. Οὐ γὰρ ἀπέστειλέ με Χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

αὐτῆς τοῦ Κυρίου», στήν Ἐκκλησία, «ὄν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων», ἀπὸ ἔρωτα γιὰ τὸν καθοῦντα Χριστὸ καὶ μόνο. Πολλές φορές βεβαίως ἡ εὐλάβεια καὶ ἀγιότητα ἐνός ἐκκλησιαστικοῦ ἀνδρα τὸν καθιστοῦν σημεῖο ἔλξης πολλῶν. Ἐάν ὅμως εἶναι πραγματικά εὐλαβῆς καὶ ἅγιος, αὐτὸ θὰ ἀποδειχθεῖ μόνο ὅταν πάρει τίς ψυχές πού τοῦ κλήρωσε ὁ Χριστὸς καὶ τίς προχωρήσει πνευματικά, ἀπεξαρτώντας τες ἀπὸ τὸν ἴδιο ὡς πρόσωπο πού παρέρχεται καὶ ἐξαρτώντας τες ἀπὸ τὸν Χριστὸ πού μένει στὸν αἰῶνα.

Τὸ παράδειγμα τῶν Ἀγίων ἀπληθῆς ὁδηγός

Ζοῦμε στὶς ἡμέρες μας ἔντονα, ὡς σημεῖο θὰ λέγαμε τῶν καιρῶν, τὸ φαινόμενο πολλῶν καὶ ἱκανῶν κατὰ πάντα ρασοφόρων οἱ ὁποῖοι, ὡς σημεῖο παρακμῆς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ γεγονότος, ἀρέσκονται στὸ ρόλο τοῦ αὐτοκλήτου Νέστορος πού τοὺς πάντες κρίνουν ἀνεξαιρέτως, καὶ ὅμως βρίσκονται σὲ ἀπυρόβλητη ἀκρισία ἀπὸ τοὺς πάντες. Ἄς θυμηθοῦμε τὸ παράδειγμα τοῦ τιμίου Προδρόμου, πού μᾶλλον δὲν γέννησε ὡς τώρα πρὸς μὲν ἄνθρωπο· εἶναι ὁ διάφανος προφήτης, παρ' ὅτι ἀπόστολος καὶ μάρτυς, ἱερεὺς καὶ προφήτης, ἀσκητὴς καὶ διδάσκαλος. Καλεῖ τοὺς ἀνθρώπους νὰ τὸν ξεπεράσουν, νὰ τὸν ξεχάσουν ὥστε νὰ διακρίνουν τὸν πίσω αὐτοῦ ἐρχόμενο Χριστὸ.

Ἐπὶ τὸν ἀναμφισβήτητο περιπτώσεις στὶς ὁποῖες ὁπωσδήποτε δὲν εἶναι δυνατό νὰ ἐλεγχθοῦν ὅσα λέγονται καὶ μεταδίδονται ἀπὸ τὸν πολλὸ κόσμον, πού τόσο εὐκόλῃ καὶ γρήγορα «ἀγιοποιεῖ» καὶ ἀναγνωρίζει θαύματα καὶ θαυματουργούς, ὁράματα καὶ ὁραματιστές, χαρίσματα καὶ χαρισματούχους. Ὁ μακαριστὸς γέρων Ἱερώνυμος ὁ Σιμωνοπετρίτης ἐπέβαλλε τὰ μεγαλύτερα ἐπιτίμια, ἀποχὴ ἐτῶν ἀπὸ τῆς θεῆς Κοινωνίας, σὲ ὅσους ἐνώπιόν του τὸν ὀνόμαζαν ἅγιο, ἀλλὰ καὶ σὲ ὅσους ἐξαιτίας τῆς ἀγιότητάς του καταλήθαινε ὅτι διαδίδουν τὰ πε-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Σᾶς παρακαλῶ, ἀδελφοί, εἰς τό ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, νά λέγετε ὅλοι τό ἴδιο καί νά μή υπάρχουν διαιρέσεις μεταξύ σας, ἀλλά νά εἴσθε ἐνωμένοι μέ τό ἴδιο πνεῦμα καί τήν ἴδια γνώμη. Διότι ἐπληροφορήθηκα γιά σᾶς, ἀδελφοί μου, ἀπό τούς ἀνθρώπους τῆς Χλόης, ὅτι υπάρχουν ἔριδες μεταξύ σας. Ἐννοῶ τοῦτο: καθένας ἀπό σᾶς λέγει, “Ἐγώ εἶμαι τοῦ Παύλου”, “Ἐγώ τοῦ Ἀπολλῶ”, “Ἐγώ τοῦ Κηφᾶ”, “Ἐγώ τοῦ Χριστοῦ”. Μήπως ἔχει μοιρασθῆ ὁ Χριστός; Μήπως ὁ Παῦλος ἐσταυρώθηκε γιά σᾶς; Ἦ μήπως ἐβαπτισθήκατε εἰς τό ὄνομα τοῦ Παύλου; Εὐχαριστῶ τόν Θεόν πού δέν ἐβάπτισα κανένα ἀπό σᾶς παρά τόν Κρίσπον καί τόν Γάϊον, διά νά μή μπορῆ νά πῆ κανείς ὅτι ἐβαπτισθήκατε εἰς τό δικό μου ὄνομα. Ἐβάπτισα ἐπίσης καί τήν οἰκογένειαν τοῦ Στεφανᾶ. Ἐκτός ἀπ’ αὐτούς δέν γνωρίζω ἐάν ἐβάπτισα κανένα ἄλλον. Ὁ Χριστός δέν μέ ἔσειλε νά βαπτίζω, ἀλλά νά κηρύττω τό εὐαγγέλιον, ὄχι μέ σοφίαν ρητορικῆν, διά νά μή χάσῃ τήν δύναμίν του ὁ σταυρικός θάνατος τοῦ Χριστοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ρί τῆς ἀγιότητάς του. Ὁ δέ ἅγιος Νικήτας ὁ Στηθάτος, ἐκφράζοντας ἀσφαλῶς τή σπουδαία ἀσκητική παράδοση τοῦ καιροῦ του, κατακραυγάζει καί τήν ἀπλή ἀναφορά στό ὄνομα τοῦ πνευματικοῦ στίς συζητήσεις μεταξύ τῶν λαϊκῶν.

Ἡ Ἐκκλησία, ἀδελφοί μου, εἶναι θεραπευτήριο παθῶν· τό ρῆμα θεραπεύει γιά τούς μύστες τῆς ἀρχαίας γλῶσσας σημαίνει, ἐκτός τῶν ἀλλήλων, θεραπεύει καί ὑπηρετῶ. Στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μπαίνουμε, κληρικοί καί λαϊκοί, γιά νά γιατρέψουμε τά πάθη μας καί ὄχι γιά νά τά ἀλληλοὑπηρετήσουμε. Καθίσταται ἐπομένως ἰδιαίτερα ἐπιτακτική ἡ κατανόηση τῆς σώζουσας αὐτῆς ἀλήθειας πού θά μᾶς προσγειώσῃ καί θά μᾶς διορθώσῃ πνευματικά, θά μᾶς καθοδηγήσῃ στό νά ξαναβροῦμε τόν ὀρθό προσανατολισμό μας, τό ταπεινό φρόνημά μας πού ἔχει χαθεῖ, ὥστε νά μή γινόμαστε παίγνια τοῦ διαβόλου, «ἵνα μή κενωθῆ ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ».

Ἄρχιμ. Α. Α.

7 Αὐγούστου 2011: ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Δομετίου ὁσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου († 363), Νικάνορος ὁσίου († 1519), κτίτορος τῆς ἱ. μονῆς «Ζάβορδας» Γρεβενῶν, Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν, προστάτου Ἀργολίδος. Ἦχος: βαρύς – Ἐωθινόν: Η΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. α΄ 10-17 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. ιδ΄ 14-22.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 14 Αὐγούστου, Θ΄ Μαθαίου.

Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. γ΄ 9-17 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. ιδ΄ 22-34.

Ἐπί τῆς ἐκδόσεως τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟ

ΘΕΟΜΗΤΩΡ, τοῦ ἁγίου Νικολάου Καβάσιλα (λόγοι στή Γέννηση, τόν Εὐαγγελισμό καί τήν Κοίμηση· μέ εἰσαγωγή, μετάφραση, σχόλια).

ΘΕΟΤΟΚΟΣ, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Δαμασκνοῦ (ὁμιλία στή Γέννηση καί τρεῖς ἐγκωμιαστικοί λόγοι στήν Κοίμηση· μέ εἰσαγωγή, μετάφραση, σχόλια).

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΣΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟ, (Καθηγ. Ἀνδρέα Θεοδώρου), κείμενο καί μετάφραση. Ἐγκόλπιο σέ πολυτελή ἔκδοση (σx. 10x14, σελ. 168).

ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, (Μητροπ. Πατρῶν Νικοδήμου) 98 κηρύγματα γιά τή Μικρή καί Μεγάλη Παράκληση καί τά ἀγιογραφικά καί ψαλμικά ἀναγνώσματά τους.

«**ΧΡΥΣΟΠΛΟΚΩΤΑΤΕ ΠΥΡΓΕ**», (Καθηγ. Ἀνδρέα Θεοδώρου), κείμενο, μετάφραση καί σχολιασμός τῶν Παρακλητικῶν Κανόνων τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου (σx. 14x21, σελ. 120).

ΟΙ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ, (Μητρ. Φθιώτιδος Νικολάου). Οἱ ἱερές ἐμφάνσεις τῆς Παναγίας σέ Ἁγίους, οἱ ὀλοφάνερες παρουσίες τῆς στούς πιστούς.

ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΑ ΠΡΟΣΩΝΥΜΙΑ, (Μητρ. Κορίνθου Παντελεήμονος Καρανικόλα, †). Ὄνόματα, ἐπώνυμα, προσαγορεύματα γιά τήν Θεοτόκο Μαρία (σx. 20x26, σελ. 444).

Στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Παρακολουθήστε καθημερινά: 1) «**Γνωριμία μέ τήν Ὁρθόδοξη πίστη**», στίς 15:00

2) «**Τή μουσική τῶν ἀγγέλων**» (Βυζαντινή μουσική) στίς 16:00

3) «**Τήν ἱστορία μας**» στίς 21:30

4) «**Ἡ ταυτότητα τῆς Ἐκκλησίας**» στίς 11:00 καί

5) «**Τό τραπέζι τῆς Κυριακῆς**» (κάθε Κυριακή) στίς 12:00.

Περισσότερα: www.ecclesia.gr

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr